

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/14/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114225820
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8114225820.4

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: ORANGE Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO: 35697270, zastúpený J., J. a spol., s.r.o. so sídlom Bratislava, Dr. Vladimíra Clementisa 10, proti žalovanému: W. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., G. 7, zastúpený I.. W. E., advokát, so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov 163/66, o návrhu žalovaného na obnovu konania vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 16Ro/106/2013 a prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 11C/323/2014-109 zo dňa 26.10.2016, takto

rozhodol:

Mení rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti tak, že žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Žalovanému priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 11C/323/2014-109 z 26.10.2016 zamietol žalobu na obnovu konania a súčasne zamietol aj návrh na odklad vykonateľnosti platobného rozkazu Okresného súdu Prešov 16Ro/106/2013-43 zo dňa 16.04.2013. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 397, § 398, § 400, § 403 ods. 1 a 2, § 411 ods. 1, § 414, § 470 ods. 1 a 2, zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok účinný od 01.07.2016 (ďalej len „CSP“).

3. Vychádzal zo zistenia, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno v otázke preukázania zachovania subjektívnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania, a preto aj z tohto dôvodu považoval za opodstatnené žalobu zamietnuť. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V konaní bol úspešný žalobca, preto mu súd priznal plnú náhradu trov konania. Rovnako nezistil dôvod pre aplikáciu výnimočného ust. § 257 CSP na nepriznanie tohto nároku, a to s poukazom na odôvodnenie tohto rozsudku a nepoctivé správanie žalovaného.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný, a to voči výroku o náhrade trov konania. Namietal, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci a tiež vec nesprávne právne posúdil. Poukázal na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov SR, ktoré ustálili, že by bolo v rozpore s princípom spravodlivosti, keby žalobcovi, ktorému bolo v pôvodnom konaní priznané plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, bola v konaní o obnove konania priznaná náhrada trov konania. Odvolateľ tiež poukázal na svoje majetkové pomery a ťažkú finančnú situáciu.

5. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu

predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

6. Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 CSP). Účelom ustanovenia uvedeného § je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolútneho práva. Jeho aplikácia je možná za splnenia zákonných podmienok. Do úvahy prichádza z dôvodu sociálnych aspektov, kedy sa zohľadňujú osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán v konaní a prípadne iné okolnosti. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 255 CSP) a aplikácia § 257 CSP prichádza do úvahy vtedy, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov, ale súd dôjde k názoru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Rozhodnutie o trovách konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprímeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom. Viď rozhodnutia ÚS SR č. k. II. ÚS 563/2011-18 a NS SR sp. zn. 2MCdo/17/2009.

8. V prejednávanom prípade odvolací súd ustálil, že je potrebné o trovách strán sporu rozhodnúť aplikovaním § 257 CSP z dôvodu ochrany spotrebiteľa - žalovaného, voči ktorému boli v základnom konaní použité nekalé zmluvné podmienky.

8. K odvolacej námietke žalovaného poukazujúcej na jeho zlé majetkové pomery, odvolací súd uvádza, že žalovaný v tejto otázke neunesol dôkazné bremeno, keďže žiadnym spôsobom nepreukázal pravdivosť svojich tvrdení. Len samotné konštatovanie, že sa nachádza v ťažkej finančnej situácii z dôvodu jeho nestabilnej práce, nízkeho príjmu zo strany manželky, ktorá je toho času práceneschopná, ako aj z dôvodu vykonávania exekúcie voči jeho osobe ako povinnému, či uhrádzania iných pravidelných výdavkov nie je postačujúce na to, aby založilo dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle ust. § 257 CSP.

9. Dôvodom opodstatňujúcim aplikáciu ust. § 257 CSP, na ktorú poukazoval odvolateľ je skutočnosť, že pokiaľ voči spotrebiteľovi v spotrebiteľskej veci boli použité nekalé zmluvné podmienky, predstavuje to dôvod hodný osobitného zreteľa, a preto je dôvodné úspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznať. S uvedeným právnym názorom, ktorý konštatoval napr. aj Krajský súd v Prešove vo svojom uznesení č. k. 20Co/179/2013-86 z 30.09.2013, sa odvolací súd plne stotožňuje a považuje ho za vecne správny. Vzhľadom na skutočnosť, že právny záver hodnotiaci nekalé zmluvné podmienky použité voči spotrebiteľovi v spotrebiteľskej veci ako dôvod hodný osobitného zreteľa v súlade s ust. § 257 CSP je už ustálený, odvolací súd sa k nemu podrobnejšie nevyjadril.

10. So zreteľom na vyššie uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o priznaní žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % zmenil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia (§ 388 CSP).

11. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP).